

Grund til at efterligne Kineserne; de sidde ikke saa godt i det, at vi skulle hente Eksempler fra dem.

Hvorfor jeg egentlig har begæret Ordet, er, fordi jeg synes, at der maaske virkelig er en hel Del godt ved dette Lovforslag, og jeg indrømmer, at naar jeg i Gaar sagde, at det kun var den sidste Paragraf, som var god og det endda kun, naar den blev forandret, er det en Overdrivelse. Der er en Del Bestemmelser i Forslaget, som vi maaske gerne skulle have gennemført. Dertil hører næppe den, som det ærede 4de Medlem for Kjøbenhavn (Holger Petersen) nævnte, at en Købmand ikke skal have Lov til at paakalde Kredit i videre Kredse, uden at han kan sit Bogholderi eller har taget en Eksamen deri. Heri kan jeg dog ikke være ganske enig, da der jo er sat Straf for unøjagtig Bogføring. Det ærede Medlem ved jo, at en Købmand, som ikke fører sine Bøger nøjagtig, bliver straffet, det er maaske den skrappeste Maade, man kan komme frem paa. Forlanger man, at der skal tages en Eksamen, vil det have mange Ulemper, hvad der allerede er berørt. Men selv om der ogsaa i dette Lovforslag er en hel Del gode Bestemmelser, som vi forhaabentlig baade her og i det andet Ting kunne blive enige om, beklager jeg meget, at de Herrer paa den anden Side og navnlig det ærede Medlem for 6te Kreds (Koch) have stillet sig saaledes, som de have gjort med Hensyn til dette Spørgsmaal om tvungne Fagprøver, som har vist sig at være det vigtigste Punkt i denne Sag, i ethvert Tilfælde det, som har sat Sindene mest i Bevægelse. Jeg beklager, at de Herrer, som have haft saa fornuftige og fortræffelige Anskuelser med Hensyn til det fordærvelige i at stille denne Fordring om tvungne Fagprøver — og det har jo givet sig et veltalende Udtryk i den Kommissionsbetænkning, vi alle kende — alle nu gaa hen og raisonnere som det ærede 1ste Medlem for 9de Kreds, der hører til Flertallet i Kommissionen og gerne vil have de tvungne Fagprøver, idet de nemlig sige, at det er et almindeligt Ønske blandt Haandværkerne, og at man derfor gerne kan gøre det, det kan jo aldrig gøre Skade. Jeg maa maaske minde det ærede Medlem om, at det i Kommissionsbetænkningen af Mindretallet udtrykkelig siges, at der maa kunne paavises afgørende Grunde for at indføre en saadan Bestemmelse som den om de tvungne Fagprøver. Det ærede Medlem er ikke kommet videre end til at sige, at de forhaabentlig ikke ville gøre nogen Skade, og at man, da det

er et almindeligt Ønske at faa dem, ogsaa skal indføre dem. Men Kommissionens Mindretal, til hvilket han selv hører, siger, at der maa være afgørende Grunde, for at vi skulle komme ind derpaa. Derfor undrede det mig, at den ærede Indenrigsminister, som i Gaar udtalte sig om disse tvungne Fagprøver paa en saadan Maade, at man godt kunde forstaa, at han sværmede ikke for dem og ikke troede, at de gjorde nogen Gavn, selv om de ikke gjorde megen Skade, dog udtalte sig omtrent paa samme Maade som det ærede Medlem for 6te Kreds. Det vil altsaa sige, at man har belastet dette Lovforslag, som det vilde være slemt nok at føre igennem i Forvejen, med nogle saadanne Paragraffer, om hvilke man paa Forhaand kunde vide, at de vilde gøre dets Gang gennem begge Rigsdagens Afdelinger til en Umulighed. Man haaber maaske, at naar Forslaget kommer i Fællesudvalget kan man have noget at stryge, det er de Divergenser, der kan gives Køb paa. Jeg tror, at den ærede Indenrigsminister havde gjort meget bedre i at følge det smukke Eksempel, som den ærede Finansminister, som jeg ser er til Stede i Dag, forleden Dag gav dette Ting, idet han med Hensyn til Toldloven i ganske stærke og træffende Udtryk forholdt Tinget, at det ved en Lov som Toldloven, hvor Meningerne staa saa forskellige, og hvor det gælder om at mediere og se at faa Mod sætningerne samlede, ikke skulle lade Divergenserne blive saa store under Sagens Gang i Rigsdagen, at man ikke kunde komme ud over dem, naar Sagen en Gang skulde i Fællesudvalg. Havde den ærede Indenrigsminister, inden han forelagde dette Lovforslag, strøget hele dette Kapitel om tvungne Fagprøver, vare vi, tror jeg, komne meget længere end nu. Nu have de allerede bevirket, at der er blevet vakt en Animositet mod Lovforslaget, som det maaske vil være meget vanskeligt at komme ud over.

Det ærede 1ste Medlem for 9de Kreds (Stilling) er utvivlsomt en varm Ven af Haandværkerstanden. Men naar han optræder som dens Talsmand baade her og paa de mange Møder, han omtalte, gør han ikke Sagen Gavn ved at inhærerer paa dette Punkt og trække det saaledes frem i Forgrunden, som han gør. Jeg tror, at Sagen vilde gaa meget glattere, naar man strøg en hel Del af disse omtvistede Bestemmelser og saa kunde blive enig om de andre, der virkelig kunde gavne noget, og som Købstæderne virkelig kunne have